

„Gazeta Lwowska”
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3cej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych
i niedzieli.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stepłowa od każdej
inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer pojedy-
nocy w Ekspedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 49.

Sroda 2. Marca 1870.

Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Dnia dzisiejszego odbyło się trzecie publiczne losowanie obligacyi galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1866, przyczem wyciągnięta została „Serya B.”

Obligacyi wylosowanej seryi wypłaca od 1go lipca 1870 we Lwowie kasa krajowa, w Wiedniu kasy: anglo - austriackiego banku, zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu i zakładu kredytowego ziemskiego.

Należytość za brakujące jeszcze nie zapadłe kupony wylosowanej seryi potrąconą będzie od kapitału, na jaki obligacya opiewa.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomerji i Wielk. Księstwa Krakowskiego.

Lwów, dnia 1. marca 1870.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dzienniki wiedeńskie donoszą, iż najbliższe posiedzenie izby panów Rady państwa odbędzie się w piątek dn. 4. b. m. o 11. godzinie rano.

— J. Excel. minister handlu Plener, powołany przez cesarza, odjechał dn. 28. z. m. w poniedziałek do Budy.

— „Wien. Abendp.” zbija wiadomości podane przez wiedeńskich korespondentów do „Tagesbote aus Böhmen”, „Mähr. Corr.”, „Grazer Tagespost” i t. d., jakoby stosunek kanclerza państwa hr. Beust do czynności ministerstwa przybrał charakter bardzo drażliwy. Dalej zbija „Wien. Abendp.” wiadomość podaną przez korespondentów różnych niemieckich dzienników, że hr. Beust rozpoczął formalną kampanię przeciw ministerstwu, i że dla prowadzenia takiej walki nabył za 1½ milionów jeden z najpiękniejszych dzienników wiedeńskich. Wszystkie te wiadomości nazywa „Wien. Abendp.” oszczerstwami obliczonymi na wprowadzenie w obłąd opinii publicznej.

Petersburg. „Köln. Ztg.” pisze: „By zapobiedz dotkliwemu brakowi profesorów gimnazjalnych,

postanowił minister oświaty sprowadzać z Austrii młodych filologów słowiańskiego pochodzenia. Na praktyczne wykształcenie tych profesorów przeznaczyło ministerstwo oświaty dla rosyjskich filologicznych seminarjów roczną sumę 25.000 rubli. Obowiązujący od 13. stycznia dodatek do ustawy prawowej względem zachowania się dziennikarstwa rosyjskiego w obec przyjaźnych mocarstw stanowi, iż dziennik, który mimo dwukrotnego upomnienia przeciw tej ustawie zawini, utracą koncesyę. Ponieważ pobyt skazanych na wygnanie za powstanie w roku 1863 Polaków niekorzystnie wpływa na ludność Syberji pod względem politycznym, więc ogłoszono niedawno ukaz cesarski, podług którego miejscem wygnania dla politycznych przestępców ma być w przyszłości nie Syberja lecz wyspa Sachalin, leżąca na przeciw ujścia Amuru. Postanowiono wysłać już na to miejsce i osoby obwinione o uczestnictwo w nihilistycznym spisku. W Wilnie od 1. stycznia b. r. wystawiono znowu na sprzedaż publiczną 58 dóbr polskich. Kupców jednakże na te dobra dotąd jeszcze nie ma. Ze wszystkich dóbr litewskich 4583 znajdują się w polskich a 1103 w rosyjskich rękach. Rusyfikacya w wielkich dobrach litewskich nie postępuje zatem pomyślnie mimo konfiskacyi i przymusowych sprzedaży. Petersburgska gazeta giełdowa potwierdza wiadomość, iż wojsko rosyjskie, stojące wzdłuż granicy pruskiej, zostało znacznie powiększone. Dziennik ten utrzymuje przytem, iż fakt ten nie stoi w żadnym związku z odkrytym spiskiem nihilistów, liczbę wojska bowiem zwiększono dla tego, by w obec zniesionej właśnie rosyjsko - pruskiej konwencyi kartelowej i w obec odbywającej się rekrutacyi uniemożliwić dezercyę rekrutów. Na granicy litewskiej wzmocniono zaś dlatego załogę wojskową, by zapobiedz przemysłnictwu. W Warszawie umarł nadrabia Beer Meisels, którego powszechnie bardzo lubiono i szanowano. Orszak pogrzebowy składał się z 50.000 ludzi. Biuro cenzury w Warszawie urządził już tajny rada z Petersburga, Fuchs. Wszyscy cenzorowie są Rosyanami. Chińskie poselstwo przy-

stawione było uroczyscie przez cesarza dn. 16. z. m. Dnia 23. z. m. umarł w Petersburgu naczelnik mandarynów Burlingome. Był on dawniej posłem północno-amerykańskiej unii w Pekingu, a od kilku lat zostawał już stale w służbie rządu chińskiego. Umarł na ciężkie zapalenie płuc.

London. Na posiedzeniu parlamentu angielskiego z d. 22. z. m. wniósł w izbie wyższej lord Chelmsford drugie czytanie znanego z lat poprzednich wniosku względem święcenia niedzieli. Ustawa ta nakazuje zamykanie sklepów w niedzielę i stanowi bardzo ostre przepisy za przekroczenie tej ustawy. Wielu mowców występowało przeciw tej ustawie. Lorda Chelmsforda popierali biskup z Londynu i biskup z Gloucester. Mowcy ci uważali przeprowadzenie tej ustawy za konieczne w interesie publicznej moralności. Lord Morley wyraził swe zdziwienie, iż podniesiono w izbie ustawę odrzuconą już w r. 1866 a książę Someroct wystąpił z kategorycznym oświadczeniem, iż ustawa ta nigdy przyjęta być nie może. Lord kanclerz powątpiewał, czy ustawa ta dopnie swego celu t. j. czy robotnicy będą mogli mimo to spokojnie używać tego jedynego dnia w tygodniu do wypoczynku. Po drugim odczytaniu tej ustawy odroczone posiedzenie izby. Izba niższa parlamentu obarczona jest mnóstwem zajęć wstępnych. Pan Muntz przygotowuje na jedną z najbliższych posiedzeń rezolucyę, by nie wolno było kupować posad oficerskich przy konnicy i piechocie wojsk stałych (w artylerji, pułku inżynierów i marynarce) nie istnieje już od dawna ten zwyczaj. Na zapytanie Rodena odpowiedział minister wojny, iż korpusowi ochotników nie będzie daną broń odtłocowa dotąd dopóki rząd nie przekona się o jej doskonałości.

Paryz. Posiedzenie ciała prawodawczego z d. 24. lutego b. r., które się dopiero około godziny szóstej skończyło, było pod koniec bardzo burzliwe. Duqué de la Fauconnerie przedstawiał bowiem wystąpienie prowizorycznego rządu przy wyborach

Część historyczno - statystyczna.

Towarzystwa ubezpieczeń, akcyjne i oparte na wzajemności, w Austrii.

(Ciąg dalszy.)

II. Towarzystwa oparte na wzajemności.

1. Austriacki bank asekuracyjny „Aetna” w Wiedniu, Kärntnerring 8. ubezpiecza wszelkie ruchomości, jako to: towary, meble, bieliznę, odzież, sprzęty domowe, zboże itp. od ognia, piorunu i eksplozji. Bank ten istnieje dopiero od d. 30. sierpnia 1869.

2. Bank asekuracyjny „Apis”, ubezpieczający bydło, w Wiedniu, Dorotheergasse 9. Celem stowarzyszenia tego opartego na wzajemności, jest zabezpieczenie członków od strat w bydło z powodu zarazy, chorób sporadycznych i innych nieszczęśliwych wypadków statutami specjalnie nie wykluczonych. Koncesya datowana jest d. 11. lutego 1865. W roku 1868 ubezpieczono 306 koni wartości 33.926 złr. i 59.380 sz. rogacizny, wartości 7.736.584 złr. Zysk w roku 1868 wynosił 5111 złr. 45 c., z czego po pokryciu strat poniesionych w latach poprzednich zostało 2276 złr. 46 c. Ogłoszenie ustawy z d. 29. czerwca 1868 względem środków ku powstrzymaniu zarazy na bydło, ułatwiło bankowi rozpoczęcie na nowo działalności w Galicyi, przerwanej od r. 1866. W Węgrzech, gdzie taka ustawa nie istnieje, bank działać nie może. Tytułem wynagrodzenia ze strony państwa otrzymał bank tylko 64 złr. 40 c. za jeden wypadek w Morawii.

3. Towarzystwo wzajemne „Austria” do zabezpieczenia kapitałów i rent, w Wiedniu, Teinfaltstrasse 5 i 7, istnieje od r. 1860. Według sprawozdania za rok 1868 Towarzystwo „Austria” wypłaciło

ubezpieczonym lub ich spadkobiercom po dzień 31. grudnia 1868 754.303 złr. 30 c. dochód z premii w roku 1868 wynosił 263.987 złr. 47 c., fundusz rezerwy 535.618 złr. 44 c. Z końcem tego roku było osób w Towarzystwie ubezpieczonych 27.494, mianowicie 14.800 mężczyzn i 12.694 kobiet.

4. Pierwsze powszechne stowarzyszenie urzędników monarchii austriacko węgierskiej, w Wiedniu, Himmelfortgasse 6. Celem stowarzyszenia jest popieranie w pewnym kierunku interesów stanu urzędniczego, mianowicie niesieniem wsparcia w wypadkach choroby, ubezpieczeniem kapitałów, udzielaniem zaliczek i gromadzeniem oszczędności. W tym celu zorganizowane są następujące oddziały: 1) Do zabezpieczenia poboru pewnych zasiłków w razie choroby; 2) do zabezpieczenia kapitałów na wyprawy dla dzieci, na uwolnienie od wojska, na kaucyę służbowe itp., do zabezpieczenia pensji na starość, pensji dla wdów i sierót; 3) oddział zaliczkowy, w którym z wkładem i przez oprocentowanie tychże tworzą się kapitały przeznaczone na pożyczki oprocentowane dla uczestników. Obecnie istnieje 47 wydziałów miejscowych Stowarzyszenia urzędników, mianowicie: w Pressburgu, Klagenfurcie, Czerniowcach, Gracu, Żółkwi, Hermanstadtzie, Kronsztadzie, Peszcie i Budzie, Opawie, Zalatnie, Bystrzycy, Lwowie, w Broos, Bodenbach, st. Orsowie, Zengg, Krakowie, Zagrzebiu, Bernie, w Retz, Steyr, Cilli, Brüx, w Czeskiej Lipie, Lublanie, w Beeskereku, Waradynie, dwa w Wiedniu (w mieście i na kolei państwa), w Salcburgu, Ołomuńcu, Karlsztadzie, Wiedniu, Lincu, Pradze, Przemyślu, Tryescie, Joachimsztalu, w Sechshaus pod Wiedniem, Znaimie, Horodence, Cieszynie, Klausenburgu, Fiumie, Auspitz, Zarze, Tarnowie. Nadto stowarzyszenie utrzymuje 96 pełnomocników, 263 lekarzy i 318 agentów. Według sprawozdania

za rok 1868 majątek stowarzyszenia wynosi 304.641 złr. 37 centów.

5. C. k. uprzyw. zakład wzajemnych ubezpieczeń od ognia, w Wiedniu, Bäckerstrasse 3. Bilans z d. 15. grudnia 1868 przedstawia sumę 748.271 złr. 96 c. w stanie czynnym równym stanowi biernemu.

6. Towarzystwo wzajemne „Janus” do ubezpieczenia kapitałów i rent, w Wiedniu, Sonnenfelsgasse 7. W r. 1868 stan czynny wynosił 1.875.701 złr. 81 c., bierny 1.838.794 złr. 13 c., zwroty do funduszu rezerwowego 18.703 złr. 50 c., zatem czysty zysk 18.202 złr. 18 c.

7. Towarzystwo do wzajemnego ubezpieczenia zakładów górniczych i fabryk maszyn, w Wiedniu, Wollzeile 20. Bilans z r. 1868 przedstawia sumę 79.062 złr. 12 c. w stanie czynnym równym stanowi biernemu. Stowarzyszenie otrzymawszy koncesyę na lat 10, rozpoczęło czynności swoje w kwietniu 1867.

8. „Patria”, bank wzajemnych ubezpieczeń na życie, w Wiedniu, Kärntnerring 2, z agencjami głównymi w Wr. Neustadt, Krems, Lincu, Pradze, Bernie, Ołomuńcu, Cieszynie, Misteku, Bielsku, Zittau, Gr. Meseritsch, Mor. Weisskirchen, Gracu, Klagenfurcie, Lwowie, Peszcie, Koszycach, Pressburgu, Oedenburgu, Debreczynie, W. Waradynie i Zagrzebiu. Bilans z r. 1868 przedstawia sumę 235.115 złr. 20 c., czysty zysk w tymże roku wynosił 7862 złr. 44 c.

9. Pierwsze Stowarzyszenie do asekurowania szkielec zwierciadlanych, w Wiedniu, Kärntnerring 8. Stowarzyszenie to za opłatą stałej premii i pod warunkami bliżej wymienionemi w polizy mii zwraca w całości wartość stłuczonego szkła. Bilans z roku 1868 przedstawia sumę 11.200 złr. 5 c., majątek zakładowy wynosi 10.000 złr. (C. d. n.)

zgromadzenia narodowego z r. 1848 starając się przytem wykazać, że ci, którzy wtedy rządzili, postępowali w ten sam sposób jak cesarstwo. Lewicą beznieustannie przerywała mowcy tak, że niekiedy nawet słów jego słyszeć nie było można. Ponieważ na następnem posiedzeniu ciała prawodawczego, które się dnia 25. odbyć ma, Cremieux, Garnier-Pagés, Emanuel Arago i inni z odpowiedzią na te uwagi wystąpić mają, aby sposób postępowania cesarstwa po 2. grudnia określić, to posiedzenie jeszcze o wiele burzliwszem będzie. Stanowisko ministrów jest podczas tej dyskusji przykrem, gdyż oni w wypadkach roku 1848 albo sami udział brali, albo zdarzeniami grunniowemi bezpośrednio dotkniętymi zostali — teraz przeto mileżąco zachować się muszą.

Na posiedzeniu dn. 25go z. m. po odczytaniu protokołu i po złożeniu niektórych projektów do ustaw, przystąpiono do dalszego ciągu dyskusji nad interpelacją. Najprzód otrzymał głos p. Emanuel Arago. W odpowiedzi na zaczepki p. Duqué de la Fauconnerie względem r. 1848 rzekł mowa, iż wczorajsza mowa p. Duqué jest prawdziwym szczęściem dla rewolucji r. 1848, która nie w sobie nie ma tajemniczego; następnie skreślił mowa swoje wystąpienie ówczesne w Lyonie, dodając, iż dziś po przeszło dwudziestu latach stoi przy tych samych zasadach, przy których wtedy stał. W końcu dodał: — nikomu nie przyjdzie na myśl, święcić rocznicę dnia 2. grudnia.

Po Emanuelu Arago zabrał głos Garnier-Pagés. Usposobienie izby było już bardzo rozdrażnione, tem bardziej, gdy potem jeszcze Garnier Pagés zarzucił rządowi, iż urzędowe akta wydał panu Duqué de la Fauconnerie, który wraz z ministrem spraw wewnętrznych protestował przeciw temu zarzutowi.

Następnie otrzymał głos Granier de Cassagnac, który zwrócił uwagę izby na sprzeczność zachodzącą w mowach ministra spraw wewnętrznych i ministra sprawiedliwości. Po tym zarzucie minister sprawiedliwości oświadczył, iż rządowe kandydatury zostały już zarzucone. To oświadczenie ministra skłoniło Cassagnaca do wystąpienia w obronie kandydatur rządowych, przyczem nie zaniechał wycieczek przeciw dzisiejszemu ministerstwu.

Po przemówieniu Olliviera i Jerome Davida powstała w izbie gwałtowna wrzawa.

Ollivier zabrał głos powtórnie i rzekł: Wspomniano tu o Kazimierzu Perrier i porównano tego sławnego męża stanu zemną. Zachodzi tu ogromna

różnica. Gdy Perrier objął rządy w kraju, panował niepokój z powodu nadużycia wolności. Gdy mię powołano do rządu, kraj był zaniepokojony wielką koncentracją siły w jednej ręce. Powołano nas do rządu z programem 116. Musimy utrzymać porządek a przytem duchowi wolności odpowiedzieć. Nie zdolamy jedaakże odłączyć naszej czynności od naszej przyszłości. Nie jesteśmy tymi ludźmi, którzy przyszedłszy do steru czynami kłam zadają swym zasadom.

Po tem przemówieniu powstała znów gwałtowna burza, która trwała przez cały kwadrans. Wszyscy deputowani sprzeciali się z sobą. Wszczęła się gwałtowna walka między ministerstwem a prawicą.

Wreszcie po dłuższej przerwie rozpoczęto na powrót posiedzenie, a były minister spraw wewnętrznych Pinard stając w obronie kandydatur rządowych postawił następujący porządek dzienny: „Izba uważając rozsądną i umiarkowaną interwencję rządu podczas wyborów w niektórych wypadkach za polityczną konieczność przechodzi do porządku dziennego.“ Pinard dodał, że rząd musi wspierać swych przyjaciół. Thiers zapytał, co pod przyjaciółmi lub nieprzyjaciółmi rozumieć należy.

Pinard: Nieprzyjaciółmi są ci, którzy stoją na stanowisku antidynastycznym lub antikonstytucyjnym.

Thiers oświadczył, iż wstępując do izby stanął na stanowisku konstytucyjnym, a przeciw większość uchwaliła sprawę meksykańską.

Wśród takiej wzawy i sprzeczki przystąpiono do głosowania nad porządkiem dziennym.

Jules Favre wołał: Głosujemy za wolnością wyborów!

Gambetta: I jedynie tylko za nią! Porządek dzienny przyjęto 188 głosami przeciw 56. Wzburzenie izby trwało jeszcze i po głosowaniu.

K r o n i k a.

(Przypadek na kolei Karola Ludwika) Przy pociągu ciężarowym nr. 14, wysłanym dziś ze Lwowa do Krakowa pękło przy budce strażniczej nr. 272 za Gródkiem koło u jednego wagonu, będącego własnością kolei Czerniowieckiej. W skutek tego nastąpiło wykołowanie i zgruchotanie czterech wagonów. Z tego powodu spóźnił się dzisiejszy ranny pociąg osobowy idący do Krakowa o godzinę i 50 minut, pociąg zaś mieszany nr. 1. przybywający dziś przed południem z Krakowa o 39 minut. Z ludzi nikt nie został uszkodzony.

(Wypadek miejscowy.) Emil Faust 18 lat liczący, syn tutejszego fabrykanta zapałek odebrał sobie życie trucizną d. 28. z. m. wieczór, w pomieszkaniu osoby, z którą zostawał w ściślejszych stosunkach.

(Samobójstwo.) Maciej Gralyciak z Koniny w pow. limanowskim około 40 l. ciężcy powiesił się d. 11. z. m.

(Pożar.) D. 21. z. m. w Bujakowie w pow. białskim, zgorzał dom izraelity z wszystkimi ruchomościami i znacznym zapasem szpexi, przyczyna niewiadoma, szkoda ubezpieczona, wynosi 1400 zfr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 27. lutego. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej) O! kilku dni mamy odwilż. W południe ciepło dochodzi do 10° R. Drogi popsute skutkiem czego fracht na gościńcach podrożał.

Handel towarowy był mało ożywiony. Na kolei czerniowieckiej komunikacja była przerwana przez dwa dni z powodu zamieci śnieżnych, skutkiem czego ani towarów ani podróźnych nie przewożono. Odkład zlagodzone surowe przepisy na granicy pruskiej dowóz trzody chlewnej z Rosyi Galicyę do Prus przybrał znaczne rozmiary. W okolicy Wrocławia zawiązała się spółka handladrzy trzodą, którzy częścią osobiście częścią za pośrednictwem komisantów zakupują trzodę w Rosyi i odstawiają do dworca kolei w Brodach. Miasto Brody, gdzie handel trzodą obecnie się koncentruje, odnosi ztąd pewne korzyści, ale to nie potrwa długo, stosunki bowiem zmieniają się po ukończeniu kolei rosyjskiej do Podwołoczysk. Dowiadujemy się, że w ostatnim czasie nadeszło do Brodów kilka zamówień na zboże rosyjskie, ale to jedynie na prośbę, checiano się bowiem za granicą przekonać, jaką mąkę daje zboże rosyjskie. W tygodniu ubiegłym nadeszła tu przesyłka cukru z Pragi, ale ani wątpić, że fabryki pragskie nie wytrzymają konkurencyi z morawskimi jako mniej od nas oddalonemi, które zawsze zaopatrują, Lwów w ten artykuł. Dowóz towarów kolonialnych był bardzo mały. Chwilowo dał się u nas ucuć brak drzewa opałowego, ceny jednak nie podniosły się, ponieważ włościianie z najbliższej okolicy Lwowa dowieźli na sankach dostateczną ilość. Zakłady przemysłowe, które przez pewien czas używały węgla kamiennego, obecnie powróciły znów do drzewa. Że ceny drzewa we Lwowie, w ciągu tegorocznej tak twardej zimy, nie poszły bardziej w górę, przypisać to należy staraniom kolei lwowska-czerniowieckiej, która w dworcu lwowskim miała ciągle na składzie wielką obfitość tego artykułu. Handel drzewem ma przed sobą świetne widoki dla Towarzystwa kolei lwowska-czerniowieckiej, ponieważ jak doświad-

Dokumenta i dyplomy.

Goret, Grabówki, Kłosów, Marcinkowice, Markłówka, Mierziaczka, Turówka, Wieliczka.

1386, 1393, 1395, 1403, 1413, 1421, 1569, 1597, 1750.

Wypis z metryk koronnych aktu komisijnego, obejmującego oddanie wójtowi wielickiemu Janowi Szczerbiczowi niektórych gruntów i dochodów w używanie, tudzież dochodzenie względem dziedzictwa Goret.

(Ciąg dalszy.)

307 308 Co się tknie Deductiones⁹⁵) Strony pozwian^{(e)y}⁹⁶), a naprzod | Dy-
309 spozycyi Joannis Paulini Anni Millesimi Trecent^{(e)simi} Octuagē-
310 simi Sexti⁹⁷), może to bydz, y tak podobno było, że ten Paulinus ten
311 **Tur** z Woytostwem kupił, | ale by y nie z Woytostwem, tedy z tey
312 samey Dyspozycyi | constat⁹⁸), że to do Woytostwa przykupiono, bo
313 się tenże Paulinus Woytem **Wielickim** pisze, y kiedy by ten gront
314 315 był | Ziemstwem, szedł by był czynić reformacją żenie do | xiąg
316 Ziemkich, kiedy by był Mieyskim, szedłby był do | Sądu Mieyskiego,
317 ale iż nie był ani Ziemskim grontem ani Mieyskim, a krom tego nie
318 mógł bydz inszym | iedno Woytostwem, przeto też nie szedł do Ziem-
319 320 stwa | ani do Miasta, ale szedł ad Advocatum Provinciale⁹⁹), | przed
321 którym na on czas wszystkie Woytostwa Wojewo|dstwa Krakowskiego
322 zapisowane były, czego są pełne | Akta wyższego Prawa. Nadto po-
323 tym w kilkadziesiąt lat, kiedy Woytostwo **Wielickie** Gallicas¹⁰⁰)
324 325 **Wierzyńko**wi przed **Krolem Kazimierzem** sprzedawał, tedy **Krol** | przy-
326 znawa, że samo Woytostwo przedano za iedena|ście set grzywien,
327 emptio autem arearum, domorum, | hortorum, agrorum, et structurę domus
328 lapidę constat | ad minus Mille Ducentis Marcis¹⁰¹). Zkąd znać, że co-
329 330 kol|wiek przed onym czasem przykupiono, do Woytostwa | inkor-
331 porowano, w czym się y Prædium **Tur**¹⁰²) zamy|lka, który ten Paulinus
332 był przykupił. Aczkolwiek by się | to podobno pokazało, że ten Paulinus,
333 **Tur** ten też u Woy|ta był kupił, Inkorporacya też do Maideburskie-
334 go Prawa | co inszego daie znać. Jedno że to Woytostwo Woyt trzy-
335 336 mał, y Woytowski gront eximowano ex Jure terrestri | ad Jus Mai-

⁹⁵) Zarzutow. — ⁹⁶) W dokumencie „pozwany“ bez znaku skrótowania — ⁹⁷) Jana Pawlina z roku Tysięcznego Trzechsetnego Ośmdziesiątego Sóstego. — ⁹⁸) Widoczna. — ⁹⁹) Do wójta krajowego. — ¹⁰⁰) Właściwie „Gallicus“. Obacz dokument z r. 1432. — ¹⁰¹) Kupno zaś placów, domostw, ogrodów i budowli kamienicy kosztuje przynajmniej tysiąc dwieście grzywien. — ¹⁰²) Folwark Tur. — ¹⁰³) Wyjezo z pod prawa polskiego pod prawo magdeburskie. — ¹⁰⁴) Przeciwnie. — ¹⁰⁵) Andrzej Czarnuszy. — ¹⁰⁶) Dalej dokument Andrzeja Czarnuszy na kupno połowy wójtostwa. — ¹⁰⁷) O sumie wzmiankę. — ¹⁰⁸) W roku Tysięcznym Pięćsetnym Sześćdziesiątym Dziewiątym. — ¹⁰⁹) Na kupno połowy wójtostwa wielickiego. — ¹¹⁰) Posiadłości niżej wyrażonych dziedzie. — ¹¹¹) Jako sam posiadał — ¹¹²) Odpowiedniejszym byłby wyraz „indziej“. — ¹¹³) Raczej stać powinno „jańziej“.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

czenie uczy, ceny tego artykułu podnoszą się z każdym rokiem.

W handlu zbożowym na wszystkich targowicach zagranicznych widać pewne ożywienie, ale ceny bardzo powoli idą w górę. Z zachodnich powiatów Galicyi wywieziono do Prus kilka większych partii żyta i wywóz potrwa zapewne dłuższy czas, ponieważ ażo na srebro obiecuje jakie takie korzyści. Na pszenicę jest ciągle odbył do młynów krajowych na konsumpcję. Do Prus wysłano znowu kilka pomniejszych partii owsa. Na jęczmień jest odbył tylko do krajowych browarów. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ₰ 8 zlr. 40 c., żyto 160 ₰ 4 zlr. 65 c., jęczmień 142 ₰ 4 zlr. 30 c., owies 100 ₰ 2 zlr. 80 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ₰ 10 zlr., żyto 160 ₰ 5 zlr. 80 c., jęczmień 140 ₰ 5 zlr. 40 c., owies 100 ₰ 3 zlr. Odbył nie ożywiony, z Węgier prawie nic nie dowieziono. Tarnów: pszenica 170 ₰ 9 zlr. 40 c., jęczmień 140 ₰ 4 zlr. 80 c., żyto 160 ₰ 5 zlr. 25 c., owies 100 ₰ 3 zlr. 20 c. Odbył na konsumpcję bardzo ożywiony, wywóz mierny, żyto poszukiwane. Dębica: pszenica 170 ₰ 8 zlr. 50 c., żyto 160 ₰ 5 zlr. 10 c., jęczmień 142 ₰ 5 zlr., owies 100 ₰ 3 zlr. Popyt tylko na żyto. Rzeszów: pszenica 170 ₰ 8 zlr. 50 c., jęczmień 138 ₰ 4 zlr. 60 c., żyto 160 ₰ 5 zlr., owies 100 ₰ 3 zlr., groch 204 ₰ celnych 3 zlr. 50 c., wyka 204 ₰ 4 zlr. 80 c., koniec 204 ₰ 50 zlr., rzepak 170 ₰ 14 zlr., odbył mały. Jarosław: pszenica 170 ₰ 9 zlr., jęczmień 140 ₰ 4 zlr. 50 c., żyto 160 ₰ 5 zlr., owies 100 ₰ 2 zlr. 80 c. Wywóz żyta i owsa ożywił się, ponieważ za granicą ceny poszły w górę.

Bydła rzeźnego i opasowego dowieziono w tygodniu ubiegłym kolejną czerniowiecką 330 sztuk i posłano do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 140 wołów.

Sprawozdanie z posiedzeń lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej z dnia 26. stycznia i 1. lutego 1870 r. pod przewodnictwem prezesa Józefa Breuera.

(Dokończenie.)

11. Na wzwanie wys. Namiestnictwa do objawienia zdania o projekcie do ustawy w celu uporządkowania stosunków między robotnikami i ich służbodawcami, uchwaliła Izba na wniosek dotyczącej komisji, jakoteż i jej referenta p. radnego Engla, po scisłem roztrząśnięciu tego projektu i uwzględnieniu tutejszokrajowych stosunków, wypowiedzieć zdanie swoje w tym duchu, że projekt powyższy; uzupełniająco obowiązującą ustawę przemysłową, nader się przyczyni do uregulowania stosunków przemysłowych i do podniesienia przemysłu

w ogóle, stawiając polityczną władzę, jako pierwszą instancję do rozstrzygnięcia sporów wynikających ze stosunków między robotnikami i służbodawcami, usuwając wprawdzie nieporządki istniejące dotychczas, lecz zdaniem Izby byłoby daleko korzystniejszym, gdyby dla drobnego przemysłu ustanowiono sądy przemysłowe, jak to już uczyniono osobną ustawą dla wielkiego przemysłu. Należałoby także, aby w §. 18. projektu wyraźnie wypowiedziany był obowiązek chlebodawców lub ich zastępców do pozostawienia robotnikom czasu wolnego w celu kształcenia szkolnego, zaś do §. 26. orzekającego, że przy przyjęciu terminatora i wyzwoleniu tegoż, żadne nie mają być pobierane należności, uchwała Izba dodatek, że §. 26. projektowanej ustawy nie zmienia postanowień statutowych istniejących już korporacji przemysłowych.

12. Z powodu wniesienia do Rady państwa projektu rządowego do ustawy o reformie podatku zarobkowego, który mimo wielu zalet zawiera przecież niektóre postanowienia uciążliwe dla podatujących, widziała się Izba na wniosek p. Prezydenta Izby zpowodowaną wzięść powyższy projekt do ustawy, po poprzednim rozpatrzeniu się w tymże komisji dotyczącej, pod obrady i jakkolwiek nie wezwana do tego, przedłożyć wys. Radzie państwa swoje uwagi.

P. radny Rozin, jako referent komisji, przedstawia przy §§. 6., 11., 15., 19. zmiany pożądane w interesie handlu i przemysłu.

§. 6. alinea b. 1. et 2. postanawia, że w klasie drugiej, do której należą kupcy i przemysłowcy, przedsiębiorstwa handlowe i fabryczne wyżej opodatkowane być mają od innych zarobkowości tej klasy, a mianowicie ma być potrąconych przy wymierzaniu podatku do rocznego dochodu czystego (oprócz 100 zlr.) przy przedsiębiorstwach handlowych i fabrycznych tylko 15%, przy innych zaś zarobkowościach 30%.

Zważywszy, że podobne postanowienie prowadzi do tłumaczeń różnych, a daleko do nadużyć, gdyż wedle takiego postanowienia do przedsiębiorstw handlowych policzeni by być musieli także kramarze, tandeciarze i t. p. zaś do przedsiębiorstw fabrycznych policzyłoby także można warsztaty szewców, krawców z powodu używania maszyn do szycia, a przeto nastąpiłoby musiał niesprawiedliwy wymiar dochodu, jako podstawy upodatkowania, i podatku samegoż.

Izba uchwała, aby wyznaczono pewną wysokość podatku, któraby stanowić miała granicę między większymi i mniejszymi przedsiębiorstwami handlowymi lub przemysłowymi, a mianowicie, aby od przedsiębiorstw opłacających 30 zlr. i więcej podatku potrącono (oprócz 100 zlr.) od dochodu rocznego 15%, zaś od opłacających niżej 30 zlr. po-

datku, potrącano od dochodu rocznego (oprócz 100 zlr.) 30%.

Przy §. 11. ustęp 1. uchwała Izba, aby do komisji szacunkowej tej instancji w miastach i przemysłowych miejscowościach połowa członków, równie jak do komisji dla innych klas podatujących wedle tegoż samego projektu, była wybierana bezpośrednio przez podatujących.

Przy §. 15. uchwała Izba, aby w tymże §. wyraźnie oznaczono minimum liczby członków, jaka przy komisji szacunkowej i rewizyjnej obecna być musi do powzięcia prawomocnej uchwały, gdyż według projektu orzekającego, że komisje uchwalają absolutną większością głosów członków obecnych, zdarzyłoby się mogło, że wymierzonyby podatek tylko w obecności komisarza rządowego i jednego członka. Izba wymaga, aby w §. 15. orzeczono, że do powzięcia uchwały komisji 1ej i 2giej instancji potrzebną jest obecność 2/3 części członków.

Przy § 19. wymagającym, aby przy fasyach podatujących drugiej klasy wymierzona była także wysokość kapitału zakładowego, wartość wszystkich przyrządów fabrycznych lub warsztatowych i wartość najmu lokalności warsztatowych i handlowych, zgadza się Izba z wnioskiem mniejszości wydziału do ułożenia projektu o reformie podatku ustanowionego, aby dla uniknięcia zła wyniknąć mogących nieporozumień i nadużyć, powyższe trzy doniesienia ustawą nie były wymagane od fasonujących się.

Petycję do wys. Rady państwa przesłano na ręce Wgo Grocholskiego.

Lwów. 1. marca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8 zlr. — c. do 8 zlr. 10 c., żyto 160 ₰ 4 zlr. 20 c. do 4 zlr. 25 c., jęczmień 140 ₰ 4 zlr. 60 c. do 4 zlr. 70 c., owies 100 ₰ 3 zlr. — c. do 3 zlr. 10 c., kukurudza 170 ₰ 4 zlr. — c. do 4 zlr. 15 c., hreczka 140 ₰ 3 zlr. 90 c. do 4 zlr. — c., konieczyna 180 ₰ 50 zlr. — c. do 52 zlr.; rzepak 130 ₰ 13 zlr. — c. do 13 zlr. 50 c., lnianka 150 ₰ 10 zlr. — c. do 10 zlr. 50 c., groch 180 ₰ 4 zlr. 70 c. do 5 zlr. — c.; łój 100 ₰ 32 zlr. 50 c. do 33 zlr. — c.; poaż drzewny 100 ₰ 13 zlr. 50 c. do 14 zlr. 50 c., chmiel 100 ₰ 30 do 35 zlr.; spirytus wiadro 12 zlr. — c. do 12 zlr. 25 c.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 2. marca. Izba niższa pozwoliła ministrowi oświecenia kredyt nieograniczony (Carte blanche) w budżecie na cele szkół ludowych.

Berlin, 1. marca. Parlament północno-niemiecki zawotował zniesienie kary śmierci, pomimo energicznego wystąpienia hr. Bismarcka przeciw odnośnemu wnioskowi.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedanie, Kurs przeliczony, Kurs ostatni. Rows include various commodities like flour, oil, and sugar with their respective prices.

Table titled 'Kurs giełdy wiedeńskiej' showing exchange rates for various currencies and bonds as of March 26, 1870.

Table listing various financial instruments and their prices, including bonds, banknotes, and exchange rates for different regions.

Table titled 'Telegrafowany kurs wiedeński' showing telegraphic exchange rates for various currencies and commodities.

(479) **E d y k t.** (2)

L. 351. C. k. sąd miejsko-delegowany czyni niniejszem wiadomo, że Emilia Jeckel, uchwała sądu krajowego z dnia 19. października 1869 l. 17948 za obłąkaną uznaną została, i że jej kurator w osobie Piotra Linczewskiego ustanowionym został.

Kraków, dnia 20. lutego 1870.

(490) **Obwieszczenie** (2)

L. 2850. Dnia 10go marca 1870 wejdzie w życie w Toustem c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej i będzie połączony z c. k. urzędem pocztowym w Grzymałowie cztery razy w tygodniu pocztą pieszą w następującym porządku:

Z Toustego.

W Niedzielę, Wtorek, Czwartek i Piątek, o godzinie 12. m. 15. w południe.

Do Grzymałowa.

W powyższych dniach o godzinie 2. po południu.

(Łączy się z pocztą do Trembowli).

Z Grzymałowa.

W powyższych dniach o godzinie 2. m. 15 po południu.

Do Toustego.

o godzinie 4. po południu.

Obręb doręczeń urzędu pocztowego w Toustem:

Bilitówka, Borki małe, Dubkowiec, Kozina, Krasne, Kałaharówka, Nowosiółka grzymałowska, Rakowce, Soroka, Sadzawki, Stawki, Touste i Kąt, Rzekulce i Wolica

Z c. k. galic. Dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 22. lutego 1870.

Kundmachung.

Nr. 2850. Am 10ten März l. J. tritt im Orte Touste ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben und mit dem Postamte Grzymałów mittelst vier Mal wöchentlichen Fußbotenposten in Verbindung.

Gursordnung:

Von Touste.

Sonntag, Dienstag, Donnerstag und Freitag um 12¹/₄ Uhr Mittags.

In Grzymałow.

Am denselben Tagen um 2 Uhr Nachmittags.

(Anschluß an die Post nach Trembowla).

Von Grzymałow.

Am obigen Tagen um 2¹/₄ Uhr Nachmittags.

In Touste.

um 4 Uhr Nachmittags.

Bestellungsbezirk des k. k. Postamtes Touste: Bilitówka, Borki małe, Dubkowiec, Kozina, Krasne, Kałaharówka, Nowosiółka grzymałowska, Rastowce, Soroka, Sadzawki, Stawki, Touste mit Kąt und Przekalce und Wolica.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 22. Februar 1870.

(481) **E d y k t.** (2)

L. 51545. C. k. lwowski sąd krajowy wzywa posiadaczy obligacji liwerunkowych czteroprocentowych dnia 1. maja 1867 z seryą 487 wystosowanych, mianowicie opiekującej na imię państwa Uherce-Turkuł obligacji liwerunkowej N. 490. z dnia 6. marca 1794 na 30 złr. m. k.

N. 960. z dnia 2. marca 1795 na 40 złr. 45 kr. na imię państwa Uherce, Turkuł i Hołosowate wystawionej i Nr. 936 z dnia 11. stycznia 1796 na kwotę 40 złr. 3 kr. na imię państwa Uherce opiekującej, aby w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni z temi obligacjami do sądu się zgłosili i prawne posiadanie udowodnili, gdyż w przeciwnym razie po upływie tego terminu amortyzacja wyżej wymienionych obligacji nastąpi.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. grudnia 1869.

(506) **E d y k t.** (2)

L. 65858. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Józefowi Rampeltowi, że przeciw niemu Karolina z Rampeltów Karchezowa pod dniem 24. grudnia 1869 do l. 65858 pozew o uznanie własności kwoty 80 złr. m. k. z przynal. i usprawiedliwienie prenotacji własności tej kwoty uchwała 10. kwietnia 1869 l. 13970 dozwolonej, wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 28go marca 1870 o godzinie 10tej rano oznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Józefa Rampelta niewiadome jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na jego koszta i szkodę tutejszego p. adwokata Dra. Smałowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Pfeiffera kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicji przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapoznanego, w należytem czasie osobiscie stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. grudnia 1869.

(507) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 1091 Pr. Do obsadzenia posady nadzynciera i posady inżyniera rozpisuje się konkurs do 31. marca b. r.

Ubiegający się mają podania zaopatrzone w dowody kwalifikacji i znajomości języków krajowych wnieść w właściwej drodze do c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. lutego 1870.

(499) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 185-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady woznego przy c. k. sądzie powiatowym w Sniatynie z roczną płacą 300 złr. a ewentualnie z płacą 250 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania w przeciągu 14 dni po trzecim zamieszczeniu tego obwieszczenia w Gazecie lwowskiej do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie wnieść i wtychże udowodnić, że jako byli wojskowi w cywilnej służbie rządowej już pozostają, lub na podstawie ces. rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej rządowej są prenotowani.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 25. lutego 1870.

(472) **Obwieszczenie konkursu.** (3)

Nro 3053. Posady pocztmistrzów przy nowo utworzonym się mających c. k. urzędach pocztowych: Konieczna, Małestów, Alwernia, Bierzanów, Słotwina i Mszana (obok Bartatowa) za kontraktem i kaucją 200 złr. w. a.:

Pobory pocztmistrzów:

Sto osmdziesiąt złr. dotacja, dwadzieścia złr. pauszale kancelaryjne rocznie, i odpowiednie roczne pauszale za utrzymanie poczty.

Ubiegający się mają swe dowody wieku, majątku, zachowaniu się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prosby wnieść przez przełożoną władzę lub kompetentne c. k. starostwo do 16. marca 1870 do c. k. kraj. Dyrekcji poczt we Lwowie, i wteżże podać liczebnie żądanie roczne za utrzymanie poczty — a to kompetenci o pocztę:

a) w Koniecznym za utrzymywanie 4 razy w tygodniu jazdy posłanniczej z Koniecznej do Małestowa tam i napowrót;

b) w Małestowie za utrzymywanie 4 razy na tydzień jazdy posłanniczej do Gorlic i napowrót;

c) w Alwernii za utrzymywanie codziennej poczty pieszej do Krzeszowiec i napowrót;

d) w Bierzanowie, Słotwinie i Mszanie za utrzymywanie codziennej poczty pieszej do dworca kolei w miejscu do każdego pociągu pocztowego.

C. k. kraj. Dyrekcja poczt.

Lwów, 23. lutego 1870.

Concurs.

Nr. 3053. Postmeisterstellen bei den neu zu errichtenden Postämtern: Konieczna, Małestów, Alwernia, Bierzanów, Słotwina und Mszana (bei Bartatow) gegen Vertragsabschluss und 200 fl. Caution.

Bezüge der Postmeister in den genannten Orten:

Einhundert Achtzig Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale jährlich, und insoferne denselben auch die Postbeförderung überlassen werden sollte, ein mit denselben zu vereinbarendes Jahresbeförderungspauschale.

Gefuche sind unter documentirten Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im Wege des vorstehenden Amtes, eventuell wenn die Bewerber noch nicht im Staatsdienste stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde bis 16. März 1870 bei der k. k. Post-Direction Lemberg einzubringen, und darinnen auch ziffermäßig die Jahresforderung anzugeben, und zwar von den Bewerbern um die Post:

a) in Konieczna für die Unterhaltung 4mal wöchentlichen Botenfahrten von Konieczna nach Małestów und retour.

b) in Małestów für Unterhaltung 4mal wöchentlichen Botenfahrten nach Gorlice und retour.

c) Alwernia für Unterhaltung täglicher Fußbotenposten nach Krzeszowice und retour.

d) Bierzanów, Słotwina und Mszana für Unterhaltung täglicher Fußbotenposten zum und vom gleichnamigen Bahnhofe und zu jedem denselben postirenden Postzuge.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 23. Februar 1870.

(491) **E d y k t.** (1)

Nr. 5025. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że do spadku pozostającego po Katarzynie Włodarczykowej w Czechówce dnia 25. listopada 1840 r. bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłej, powołani są z prawa Szczepan Włodarczyk syn i Jan Leśniak wnuk.

Ponieważ miejsce pobytu Szczepana Włodarczyka i Jana Leśniaka tutejszemu sądowi nie jest wiadome, tenże wzywa ich, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosili się do sądu i oświadczenie spadkowe wnieśli. W przeciwnym bowiem razie spadek pertraktowany będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się, i z kuratorem Antonim Cyganem dla zachowania praw Szczepana Włodarczyka i Jana Leśniaka ustanowionym.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Podgórze, dnia 27. grudnia 1869 r.

(512) **Ogłoszenie.** (1)

Nro. 3015. C. k. sąd obwodowy Tarnowski jako sentat handlowy zawiadamia S. Heikorna niewiadomego z miejsca terażniejszego pobytu, że dom handlowy Eibenschütz et Haber przeciw niemu w dniu dzisiejszym nakaz zapłaty sumy wekslowej 135 złr. 23 c. w. a. zpn. uzyskał, i że dla zastępowania go w tym sporze p. adw. Dr. Kapiszewski z zastępstwem d. adw. Dr. Jarockiego kuratorem ustanowionym został.

Winien przeto pozwany S. Heikorn ustanowionemu kuratorowi podać środki swej obrony lub innego obrać sobie w tym celu zastępcę i takowego sądowi wskazać, gdyż z zaniedbania tego wynikające skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 24. lutego 1870.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. allg. **Verkehrsbank.**

Kundmachung.

Die fünfte ordentliche General-Versammlung der Actionäre der k. k. privilegierten allgemeinen Verkehrsbank findet am 29. März l. J. Abends 6 Uhr im Saale der Handelsacademie statt.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Vortrag des Rechenschaftsberichtes, Vorlage der Bilanz für das Geschäftsjahr 1869, Antrag wegen Verwendung des Reingewinnes.
2. Berichterstattung des Rechnungs-Revisions-Ausschusses.
3. Statutenmäßige Wahl des Rechnungs-Revisions-Ausschusses zur Prüfung der Bilanz für das Geschäftsjahr 1870.

4. Statutenmäßige Wahl von sechs Verwaltungsräthen.

Die Herren Actionäre, welche an der General-Versammlung Theil zu nehmen beabsichtigen, werden hiemit eingeladen, ihre Actien in Gemäßheit des §. 52 der Statuten bei der Hauptcassa der Gesellschaft in Wien, oder bei den Cassen der Filialen in Brünn, Krakau, Lemberg, Pest, Prag, und Troppau, und zwar spätestens bis einschließig 15. März d. J. als dem statutenmäßigen Endtermine zu deponiren.

Das Eigenthum von je 20 Actien gibt das Recht auf eine Stimme in der General-Versammlung.

Kein Actionär, ohne Unterschied ob im Eigenen oder Vollmachts-Namen, und kein Bevollmächtigter eines oder mehrerer Actionäre kann mehr als zehn Stimmen führen.

Wien, am 23. Februar 1870.

(475-1)

Der Verwaltungsrath.